

Αύλη

Α. Μ. του Βασιλέως
ού προέδρου της κυβερ-
καρ ου αρχιεπισκό-
και ης 'Ελλάδος κ.
του γρυμματώως του ύ-
μβουλίου έλαβε χώραν
οίς 'Ανακτόροις ή όρκω-
λ. Κυριακοπούλου ως ύ-
'Εθνικής Οικονομίας.

μαθήματα

του Σεπτεμβρίου τελειώνει
ς των βραδινών μαθημά-
1. δια να αρχίσω από του
μερινή. 'Η Χριστιανική 'Α-
ε παράκλη και έφετος κά-
τους νέους και τάς νέας
α διαθέσουν χρήσιμα τόν
κινοντες τάς γνώσεις των.
ορίστους καθηγητάς Γαλ-
Γερμανικά, Λογιστικά και
ληροφορία και έγγραφοί
ών Σχολών Χ.Α.Ν. Επό-
δημοτικό Θεάτρου.

σχολείων

συνεχίζονται αι έγγραφοί
... -ν αναλασθήσαν,
... τοι μαθηταί, αρ-
... και διδία...
... και πληροφορία καθ' έ-
... 8 μ.μ. 'Οδός Μετώνος
... 52).

ρίς του ταμείου έφημεριδοπωλών

πριν από 10 χρόνια ιδρύ-
... συντάξεως έφημεριδοπω-
... την χαράν και την άνεση
... κορμιά που δεν είχαν πιά
... εξασκούν τώ ώραίω τους
... τούς δρόμους. 'Η πρώτη
... είου μας επρόφερε πολλά-
... ως ή δεύτερα δεκαετία
... μας εις ανθρωπότεραν κα-
... αδιάκοπον κόπον των με-
... κη άρωγός εις αυτά.
... εύγνωμονούν τους όπωσδη-
... δια την δημιουργίαν και
... ό οργανισμού.

Οι έφημεριδοπώλαι

ηγατικής 'Εστίας» εξέδοθη
'Υμνοι στην 'Εργασία» συλ-
ροκηρυχθέντα διαγωνισμών
πτικού ύμνου.

ς Π. ΝΑΚΗΣ
ος 'Αφροδισιολόγος
29. Τηλ. 54-234

Τερνναί Ιστορίαί

Θράκη!

«Θρηίκων δέ έθνος μέγιστόν έστι
μετά γε 'Ινδούς πάντων ανθρώπων».

Νά συμφωνήστε απόλυτως και να ύ-
πογράφετε και με τά δυό σας χέρια
(ύπ... ευθύνη μου...) ότι τώ έθνος των
αρχαίων Θρηίκων, (τών Θρακών — της
Θράκης) ήταν τώ μεγαλύτερο και σπου-
δαιότερο τού ανθρώπινου γένους... 'Ο
ιστορικός κάνει την επίφυλαξί ότι είνε
τώ πειό «μεγαλείο» έθνος μετά τους 'Ιν-
δούς! 'Αλλά μπορείτε (παλιν υπ' ευθύνη
μου...) να την καταργήστε κι' αυτήν
την επίφυλαξί και να πητε και να ύπο-
στηρίζετε και να διακηρύχετε άσφα-
... ότι τώ γένος των Θρηίκων (Θρα-
κών) είνε (ήταν δηλαδή) τώ πειό «επ-
δομιτοτρικούβετο — μέγκλα — με-
γαλείο» της ανθρωπότης» και είνε κρί-
μα — μεγάλο κρίμα, που δεν γεννήθη-
καμε στην εποχή της δόξας του, στην
άκμή του, στην ισχύ κι' έφαρμογή της
«μεγαλειώδους» έξ έθιμου νο-
μοθεσίας του! και, νά, γιατί:

Πρώτα — πρώτα κι' αρχιπρώτα, ά-
κούστε φιλοσοφία «άλειτουργητή κι' ά-
λιόανστη!...»

— Στην αρχαία Θράκη, άδερφοί,
(πριός νάν τώ πιστέψη;) είχαν τόσο
βαθεία μητ στο νόημα της παλιοντε-
νεκεδωής, ώστε «—τόν μεν γινόμενον
περιζόμενοι οί προσήκοντες άλοφύρου-
το». Δηλαδή — άδερφοί μου — στην
αρχαία Θράκη έμαζευόντουσαν οί συγ-
γενείς και φίλοι (οί προσήκοντες) και
κλαίγαν και μοιρολογούσαν τά παιδιά
που γεννιόντουσαν!... — Τ' άκούτε; Τ'
άκούμε, νά λέτε....

Τους δέ πεθαμένους — όσους συγ-
χωριόντουσαν — όσους πέθαιναν —
τούς έθασαν με χαρές και με παιγνί-
δια με τά βιολιά!... (Παίζοντες και ή-
δόμνοι γήν έκρυπτον!) Και γιατί; —
Θά ρωτήση κανείς ίσως... — Διότι ύ-
πολογίζανε από πόσα θάσανα εγγύτω-
νεν εκείνος που πέθαινε, τά όποία θάν
τά τραβούσανε όμως όσοι θά ζούσανε!
— οί ζωντανοί! — και θάν τά τραβού-
σε κι' εκείνος που πέθανε άν ζούσε....
('Επιλέγοντες όσων κακών έξαπαλλα-
χθείς έστί έν πάση εύδαιμονίη). 'Αν
είχανε ύπ' όψιν τους — τότε — και κα-
νένα γεγονός — καλό — σάν τούτο που
μάς ήρε έμάς, τους σημερινούς, σημε-
ρα άσφαλώς θά καίγανε και πυροτεχνή-
ματα στους πεθαμένους, γιά τώ λαχείο
πού τους έπесе!....

—Είνε, λοιπόν, ή δεν είνε νά φωνά-
ξη κανείς με όλη τη δύναμή του: Νά
μου ζήσης, Θράκη, λεδεντιά!...

'Ακούστε, τώρα, κι' άλλα μεγαλεία
άσυμμάλευτα...

Οί Θράκες είχαν πολλές γυναίκες
δ καθένας τους. (Πολυγαμία). 'Αμα

λοιπόν συχωριότανε κανένας άπ' αύ-
τούς τους πολυγυναικάδες, «έγένετο
κρίσις μεγάλη των γυναικών και φίλων
σπουδαι ίσχυραί περί τούδε, ήτις αύ-
τέων έφιλέτο μάλιστα ύπ' άνδρός...»

—Είνε νά μην είσαι Θράς χίλιες έ-
κατόν πενήντα τρεις φορές; Και νά πε-
θαίνης άλλες εκατόν είκοσι και μία
χιλιάδες φορές, όταν πρόκειται, μετά
τον ψόφον σου, νά μαλλιοτραβήχτου-
νε δέκα — είκοσι — τριάντα γυναίκες
ποιά νά πρωτοπεθάνη, νά πρωτοφα-
χτή και νά βαφτή μαζί σου και οί φί-
λοι σου νά κάνουνε συμβούλια και δια-
βούλια, γιά νά βρούνε ποιά από δαύτες
αγάπαγες περισσότερο, γιατί;; — Για-
τί;; — Νά - γιατί; (Γιατίξη και ξερή
νά μάς γίνη που δέ γεννηθήκαμε στη
Θράκη πεντακόσια χρόνια πρό Χρι-
στού...) — Νά, λοιπόν, γιατί: «'Η δ'
άν κριθή και τιμηθή, έγκωμισαθείσα ύ-
πό τε άνδρών και γυναικών σ θά ζε-
τ ε ι εις τόν τάφον ύπό τού ολκώτά-
του έωτης; σφαχθείσα δέ συνθάπτε-
ται τώ άνδρί...»

— Καταλάβετε, δηλαδή, περί τίνος
πρόκειται; — 'Οχι; 'Ε... άκούστε τη
μετάφρασι:

«'Οποια από τις πολλές γυναίκες
τού μακαρίτη ήθελε κριθή ότι ήταν ή
πειό αγαπημένη του, θά έτύχαινε της
μεγάλης τιμής νά... πεθάνη μαζί
του! — Πώς;;!... — Και τότε άφού
τήν έπαινούσαν και την έγκωμιάζαν και
τήν τραγουδούσαν (γλέντισα!...) άρ-
σενικοί και θήλυκοί γιά τήν... τύχη της
(λαχείο), την έπιαναν από τά μαλλιά
ό πειό άτενός συγγενής της (τις των
οικηϊωτάτων έωτης), ό πατέρας της
παραδειγματος χάριν ή ό άδερφούλης
της και «χράσακκ — κιχχχ» την έσφα-
ζε σάν αρνί δίπλα στον τάφο τού άν-
τρός της που τόσο την αγαπούσε και
έπειτα την έθαβε μαζί του!... Συνοπτι-
κή διαδικασία!... Γιατί σάς είπα έγώ
άπ' την αρχή, ότι είνε μεγαλείο — τό-
πος ή Θράκη... Και μ' όλο τώ δίκου του
μπορεί κανείς νά άναφωνήση: (φώνα-
ξη) Ζήτω ή Θράκη! — 'Εσένα θέλου-
με!...

'Ακούστε τώρα και τρίτο έθιμο της
Θράκης, τώ καλύτερο κι' άπ' όλα πειό
ώμορφητερο» και γλυκύτερο...

Είς την Θράκην δεν τά φυλάνε (δεν
τά φυλάγανε δηλαδή) τά κορίτσια. Δεν
τά κάνανε «τ ο υ ρ σ ι». Τά ρίχνανε στην
... κατανάλωσι.... «Τάς δέ παρθένους
ού φυλάσσομεν, άλλ' έώσι τοίσι αύται
βούλονται άνδράσι μίσεσθαι...» (Πάρ-
τε τώ γερμανικό λεξικό και μεταφράστε
τα). Τις γυναίκες όμως τις παντρεμέ-
νες τις φυλάγαν και τις φυλάγαν «ε-
σχυρώς, δηλαδή εκάργα!» Και τις
φυλάγαν διότι τίς... ακριβαγοράζανε
από τους γονιούς τους!... «και άνέοντο
τάς γυναίκας παρά τών γονέων χρημά-
των μεγάλων!...»

Δηλαδή στη Θράκη (στην αρχαία
είπαμε...) τώ κορίτσι τ' άνύπαντρο,
μπορούσε νά κάνει ό τι ήθελε. 'Ο γαμ-
πρός, όπωσδήποτε, θά την ακριβοαγό-
ραζε.... 'Ως παντρεμένη όμως της έε-
παιρνεν ό διάβολος τη μαμά και τόν
μπαμπά!...» 'Επρεπε νά είνε «τύπος
και υπογραμμός». Και άν είχε την τύ-
χη νά πεθάνη ό άγοραστής της, ό άν-
τρας της, και την αγαπούσε τρελλά,
μπορούσε και νά σφαγή στον τάφο τού
μακαρίτη!...

— Και τά καλά δεχούμενα, και τά
κακά δεχούμενα...

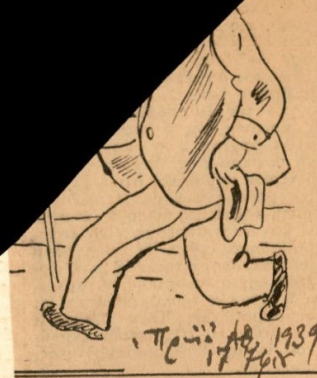
— Και τώ τελευταίω θρακικό μεγα-
λείο γιά νά τελειώνουμε:

Οί τεμπέληδες στη Θράκη έθεωρού-
το ως οί καλύτεροι άνθρωποι. ('Αργόν
= τεμπέλην, είνε κάλλιστον!...) 'Εξ άν-
τιθέτου, οί εργατικοί έθεωρούντο ως οί
...άτιμότεροι και προστυχώτεροι άνθρω-
ποι τού κόσμου... (Γής δέ έργατην ά-
τιμώτατον).

— Δέ θέλω νά δουλεύης, νά βασανί-
ζεσαι, παρά νά είσαι τεμπέλης (άρ-
γός) και νά στολίζεσαι...

— Βάρα βρέ άμαξά, νά πάμε στη
Θράκη, στην αρχαία Θράκη, νά ζή-
σουμε...

Α. ΑΝΑΠΛΩΤΗΣ

Τερπναί Ιστορία

Θράκη!

«Θρηκίων δὲ ἔθνος μέγιον ἔστι
μετὰ γε Ἰνδούς πάντων ἀνθρώπων».

Νά συμφωνήστε ἀπολύτως καὶ νά ὑπογράψετε καὶ μὲ τὰ δῦό σας χέρια (ὅπ... εὐθύνην μου...) ὅτι τὸ ἔθνος τῶν ἀρχαίων Θρηκίων, (τῶν Θρακῶν — τῆς Θράκης) ἦταν τὸ μεγαλύτερο καὶ σπουδαιότερο τοῦ ἀνθρώπου γένους... Ὁ ἱστορικός κάνει τὴν ἐπιφύλαξιν, ὅτι εἶνε τὸ πειὸ «μεγαλειώδες ἔθνος μετὰ τούτῳ» Ἰνδούς! Ἀλλὰ μπορεῖτε (πάλιν ὑπὲρ εὐθύνην μου...) νά τὴν καταργήσετε καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιφύλαξιν καὶ νά πῆτε καὶ νά ὑποστηρίξετε καὶ νά διακηρύξετε ἀφοδᾶ, ὅτι τὸ γένος τῶν Θρηκίων (Θρακῶν) εἶνε (ἦταν δηλαδὴ) τὸ πειὸ «εὐδοκίμοιτροικουδέριο — μεγκλα — μεγαλειώδες» τῆς ἀνθρωπότητος καὶ εἶνε κρίμα — μεγάλο κρίμα, ποὺ δὲν γεννηθῆκαμε στὴν ἐποχὴ τῆς δόξας του, στὴν ἀκμὴ του, στὴν ἰσχύϊ καὶ ἐφαρμογῇ τῆς «μεγαλειώδους» ἐξ ἔθιμου νομοθεσίας του καὶ, νά, γιατί:

Πρῶτα — πρῶτα καὶ ἀρχιπρῶτα, ἀκαίρως φιλοσοφία ἀλείτουρηγῆ καὶ ἀλιεάνιστῆ!...

— Στὴν ἀρχαία Θράκη, ἀδερφοί, (ποῖος νὰν τὸ πιστέψῃ;) εἶχαν τόσο θαθεῖα μὴτὶ στὸ νόημα τῆς παλιοντεκεδοξῆς, ὥστε «—τὸν μὲν γινόμενον περιζόμενοι οἱ προσήκοντες ὠλοφύροντο». Δηλαδὴ — ἀδερφοί μου — στὴν ἀρχαία Θράκη ἐμαζευόντουσαν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι (οἱ προσήκοντες) καὶ κλαίγαν καὶ μοιρολογούσανε τὰ παιδιὰ ποὺ γεννιόντουσαν!... — Ὡς ἀκούτε; Ὡς ἀκούμε, νά λέτε!...

Τοὺς δὲ πεθαμένους — ὄσους συγχωριόντουσαν — ὄσους πέθαιναν — τοὺς ἔθαβαν μὲ χαρὲς καὶ μὲ παιγνίδια — μὲ τὰ βιολιά!... (Παίζοντες καὶ ἡδόμενοι γῆν ἐκρυπτον!) Καὶ γιατί; — Θά ρωτήσῃ κανεὶς ἴσως... — Διότι ὑπολογίζανε ἀπὸ πόσα θάσανα ἐγλύτων ἐκείνους ποὺ πέθαινε, τὰ ὅποια θὰν τὰ τραβούσανε ὁμῶς ὅσοι θὰ ζούσανε: — οἱ ζωντανοί! — καὶ θὰν τὰ τραβούσε καὶ ἐκεῖνος ποὺ πέθανε ἂν ζούσε... (Ἐπιλέγοντες ὅσων κακῶν ἐξαπαλλαχθεὶς ἐστὶ ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ). Ἄν εἶχαν ὑπὲρ ὅσων — τότε — καὶ κανένα γεγονός — καλὸ — σὰν τοῦτο ποὺ μᾶς ἤρε ἐμᾶς, τοὺς σημερινούς, σήμερα ἀσφαλῶς θὰ καίγανε καὶ πυροτεχνήματα στοὺς πεθαμένους, γιὰ τὸ λαχεῖο ποὺ τοὺς ἔπασσε!...

— Εἶνε, λοιπόν, ἢ δὲν εἶνε νά φωνάζῃ κανεὶς μὲ ὅλη τὴ δύναμίν του: Νά μου ζήσης, Θράκη, λεβεντιά!...

Ἀκούστε, τώρα, καὶ ἄλλα μεγαλεῖα ἀσυμμάλευτα...

Οἱ Θράκες εἶχαν πολλές γυναῖκες ὁ καθένας τους. (Πολυγυμία). Ἄμα

λοιπὸν συχωριότανε κανένας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς πολυγυναικάδες, «ἐγίνετο κρίσις μεγάλη τῶν γυναικῶν καὶ φίλων σπουδαί ἰσχυραὶ περὶ τοῦδε, ἧτις αὐτῶν ἐφιέετο μάλιστα ὑπὲρ ἀνδρός...».

— Εἶνε νά μὴν εἰσαί Ὁρᾶς χιλίες ἑκατὸν πενήντα τρεῖς φορές; Καὶ νά πεθαίνης ἄλλες ἑκατὸν εἴκοσι καὶ μία χιλιάδες φορές, ὅταν πρόκειται, μετὰ τὸν ψόφον σου, νά μαλλιοτραδηχτοῦνε δεκά — εἴκοσι — τριάντα γυναῖκες ποῖα νά πρωτοπεθάνῃ, νά πρωτοσφαχτῇ καὶ νά θαφτῇ μαζί σου καὶ οἱ φίλοι σου νά κάνουνε συμβούλια καὶ διαβούλια, γιὰ νά θροῦνε ποῖα ἀπὸ δαῦτες ἀγάπαγες περισσότερο, γιατί; — Γιατί; — Νά — γιατί: (Γιατίξῃ καὶ ξερὴ νά μᾶς γίνῃ: ποὺ δὲ γεννηθήκαμε στὴ Θράκη πεντακόσια χρόνια πρὸ Χριστοῦ...) — Νά, λοιπόν, γιατί: «Ἡ δ' ἂν κριθῇ καὶ τιμηθῇ, ἐγκωμιασθεῖσα ὑπὸ τε ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν σφάζε-ται εἰς τὸν τάφον ὑπὸ τοῦ οἰκηϊωτάτου ἐωυτῆς» σφαχθεῖσα δὲ συνθάπτεται τῷ ἀνδρὶ!...

— Καταλάβετε, δηλαδὴ, περὶ τίνος πρόκειται; — Ὁχι; Ἐ... ἀκούστε τὴ μετὰφρασιν:

«Ὅποια ἀπὸ τῶν πολλῶν γυναῖκες τοῦ μακαρίτη ἤθελε κριθῇ ὅτι ἦταν ἡ πειὸ ἀγαπημένη του, θὰ ἐτύχανε τῆς μεγάλας τιμῆς — νά... πεθάνῃ μαζί του! — Πῶς;... — Καὶ τότε ἀφού τὴν ἐπαινοῦσαν καὶ τὴν ἐγκωμιάζαν καὶ τὴν τραγουδοῦσαν (γλέντιασα!...) ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ γιὰ τὴν... τύχη τῆς (λαχείου), τὴν ἐπαινεῖν ἀπὸ τὰ μαλλιά ὁ πειὸ στενὸς συγγενὴς τῆς (τῆς τῶν οἰκηϊωτῶν ἐωυτῆς), ὁ πατέρας τῆς παραδείγματος χάριν ἢ ὁ ἀδερφοῦλης τῆς καὶ «χράσακκ — κίχχχ» τὴν ἐσφαζε σὰν ἀρνὶ δίπλα στὸν τάφο τοῦ ἀνδρός τῆς ποὺ τόσο τὴν ἀγαποῦσε καὶ ἔπειτα τὴν ἔθαβε μαζί του!... Συνοπτικὴ διαδικασίᾳ!... Γιατί σᾶς εἶπα ἐγὼ ἀπ' τὴν ἀρχῇ, ὅτι εἶνε μεγαλεῖο — τόπος ἡ Θράκη... Καὶ μ' ὅλο τὸ δίκιο τοῦ μπορεῖ κανεὶς νά ἀναφωνήσῃ: (φωνάζῃ) Ζήτω ἡ Θράκη! — Ἐσένα θέλου-με!...

Ἀκούστε τώρα καὶ τρίτο ἔθιμο τῆς Θράκης, τὸ καλὺτερο καὶ ἀπ' ὅλα πειὸ ὠμορφότερο καὶ γλυκύτερο...

Εἰς τὴν Θράκην δὲν τὰ φυλάνε (δὲν τὰ φυλάγανε δηλαδὴ) τὰ κορίτσια. Δὲν τὰ κάνανε «τ ο υ ρ ι α». Τὰ ρίχνανε στὴν... κατανάλωσιν... «Τὰς δὲ παρθένους οὐ φυλάσσοιμι, ἀλλ' ἐὼσι τοῖσι αὐταὶ βούλονται ἀνδράσι μίσγεσθαι...» (Πάρτε τὸ γερμανικὸ λεξικὸ καὶ μεταφράστε τα). Τῆς γυναῖκες ὁμῶς τῆς παντρεμῆς τῆς φυλάγαν καὶ τῆς φυλάγαν «ἐσχωρῶς, δηλαδὴ ἐκάργα!» Καὶ τῆς φυλάγαν διότι τῆς... ἀκριβαγοράζανε ἀπὸ τοὺς γονιούς της!... «καὶ ἀνέοντο τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων χρημάτων μεγάλων!...»

Δηλαδὴ στὴ Θράκῃ (στὴν ἀρχαία εἶπαμε...) τὸ κορίτσι τ' ἀνύπαντρο, μπορούσε νά κάνῃ ὅτι ἤθελε. Ὁ γαμπρός, ὁπωσδήποτε, θὰ τὴν ἀκριβοαγόραζε... Ὡς παντρεμῆς ὁμῶς τῆς «ἐπαίρνειν ὁ διάλογος τῇ μητρὶ καὶ τὸν μπαμπᾶ!...» Ἐπρεπε νά εἶνε «τύπος καὶ ὑπογραμμός». Καὶ ἂν εἶχε τὴν τύχην νά πεθάνῃ ὁ ἀγοραστής της, ὁ ἀντρας της, καὶ τὴν ἀγαποῦσε τρελλὰ, μπορούσε καὶ νά σφαγῇ στὸν τάφο τοῦ μακαρίτη!...

— Καὶ τὰ καλὰ δεχομένα, καὶ τὰ κακὰ δεχομένα...

— Καὶ τὸ τελευταῖο θρακικὸ μεγαλεῖο γιὰ νά τελειώσουμε:

Οἱ τεμπέληδες στὴ Θράκῃ ἐθεωροῦντο ὡς οἱ καλὺτεροι ἄνθρωποι. (Ἀργὸν = τεμπέλην, εἶνε κάλλιστον!...) Ἐξ ἀντιθέτου, οἱ ἐργατικοὶ ἐθεωροῦντο ὡς οἱ ἀτιμότεροι καὶ προστυχότεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου... (Γῆς δὲ ἐργάτην ἀτιμώτατον).

— Δὲ θέλω νά δουλεύῃς, νά βασανίζεσαι, παρὰ νά εἰσαί τεμπέλης (ἀργός) καὶ νά στολίζεσαι...

— Βάρα βρέ ἄμαξά, νά πάμε στὴ Θράκῃ, στὴν ἀρχαία Θράκῃ, νά ζήσουμε...

Α. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ